

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ต้องการเน้นการปรับเที่ยบแก๊สทอรอนกับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ได้วิธีการวัดค่าความเข้มข้นของแก๊สทอรอนที่มาตรฐานและเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพของการวัดค่าความเข้มข้นของแก๊สทอรอนในอาคาร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลองทำการปรับเที่ยบมีดังนี้

3.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ได้ทำการศึกษาวิจัยภายใต้เกณฑ์มาตรฐานครและมาตรฐานชั้นนำ นอกจานนี้ยังทำการคัดเลือกลักษณะของอาคารที่พักอาศัยเพื่อเจาะจงในกลุ่มตัวอย่างมากขึ้น ได้แก่

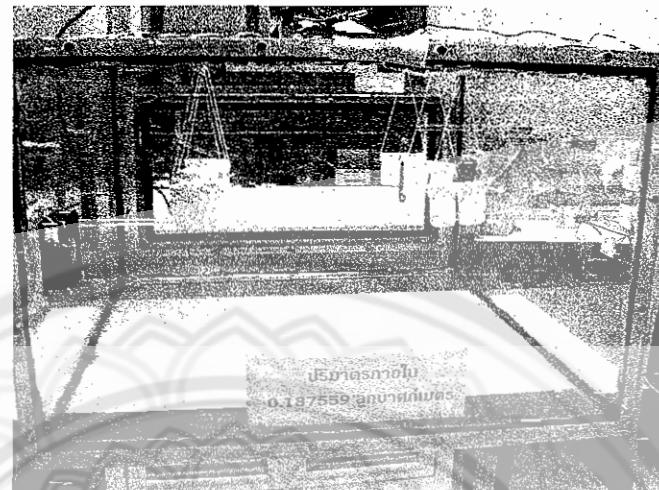
- บ้านคอนกรีต
- บ้านไม้
- บ้านไม้และคอนกรีต

3.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการปรับเที่ยบ

3.2.1 สวยงามแบบเบอร์

แฟ้มเบอร์ที่ใช้ในการทดลองทำจากอะคริลิกขนาด กว้าง 66.7 cm x 66.7 cm x 41.7 cm ความจุภายใน 18,551.87 cm³ และภายในแฟ้มเบอร์ติดตั้งพัดลมตัวเล็กไว้ 2 ตัวอยู่ด้านตรงข้ามกัน

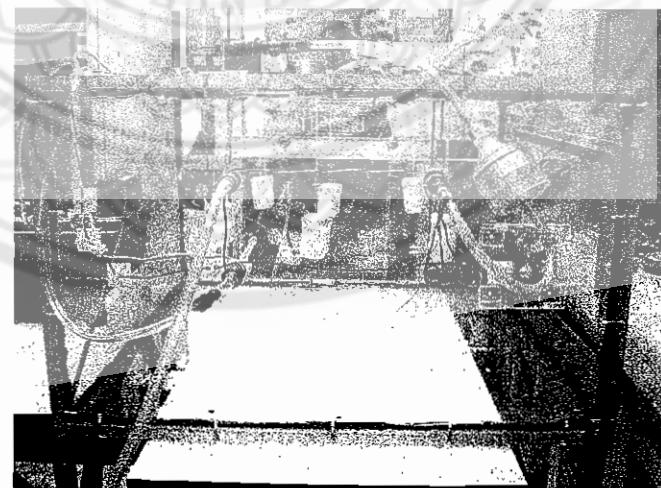
ในส่วนของการออกแบบตู้แฟ้มเบอร์ได้คำนึงถึงการจำลองระบบการไหลเวียนอากาศที่มีความใกล้เคียงกับการไหลเวียนอากาศในสิ่งแวดล้อม คือ อาคารบ้านเรือน แต่มีความจำเพาะเจาะจงมากกว่า เป็นตู้ที่มีระบบการไหลเวียนอากาศได้ผ่านทางช่องให้อากาศผ่านซึ่งมีไฉกระดับ เนื่องจากตู้แฟ้มเบอร์นี้จัดทำให้มีคุณสมบัติที่สามารถกันอากาศและแก๊สได้ จึงทำด้วยพลาสติกใส ชนิดหนาพิเศษ เพื่อกันความชื้นได้อย่างดีขณะทำการปรับเที่ยบ ทั้งยังมีความพิเศษด้านการป้องกันการรั่วซึมของแก๊สเรดอนและแก๊สทอรอนได้อย่างดี ตู้แฟ้มเบอร์นี้จึงต้องมีความมิดชิดเป็นพิเศษ มีความหนา และมีปริมาตรพอเหมาะสม

ภาพ 9 แม่เบอร์ทำจากอะคริลิก

ด้านข้างของตู้แม่บอร์เจาะรูเพื่อติดตั้งน็อตที่ใช้ต่อห้องสายยางสำหรับปล่อยแก๊สหอ
รอนจากแหล่งกำเนิดเข้าไปในตู้แม่บอร์และในลิฟต์เวียนแก๊สในระบบจำนวนแปรผูอยู่ด้านตรงข้าม
กันเพื่อในลิฟต์เวียนแก๊สหอรองความระบบที่ติดตั้งไว้

3.2.2 สายยางสำหรับปล่อยแก๊ส

ภาพ 10 การติดตั้งสายยางและพลาสติก CR-39

3.2.3 กล่อง CR-39 ที่จุพลาสติก CR-39 ไว้แล้ว

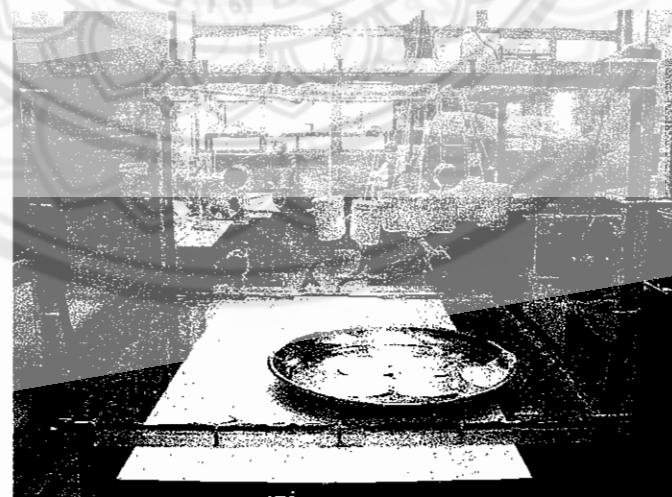
3.2.4 เครื่องมือวัดแก๊สทอiron หรือ RAD7 ใช้ในการปรับเทียบ

ภาพ 11 เครื่องมือวัดแก๊สทอiron หรือ RAD7

3.2.5 ได้ตัวเกียงเจ้าพายุและถอดรวม

3.2.6 นำฟิกาจับเวลา

ภาพ 12 การวางได้ตัวเกียงบนถอดรวมในแซมเบอร์

3.3 วัสดุ

3.3.1 วัสดุสำหรับการเก็บตัวอย่าง ประกอบด้วย

- 1) ถุงพลาสติก
- 2) กล่อง CR-39 พร้อมติดตั้ง
- 3) กระดาษชนิดพิเศษมีคุณสมบัติกันลูกหลานท่อร้อนและเรตอง
- 4) รายละเอียดของ匕ายเพิ่มเติมและแนะนำการติดตั้ง CR-39

3.3.2 วัสดุสำหรับการกัดขยายรอยอนุภาคนิวเคลียร์ ประกอบด้วย

- 1) ภาชนะสำหรับใช้ในการกัดรอยแผ่นฟิล์ม CR-39
- 2) แผ่นพลาสติก CR-39 ที่ได้จากแขมเบอร์หรือจากอาคารบ้านเรือน
- 3) สไลด์สำหรับใส่ CR-39
- 4) สารละลายโซเดียมไอกตรอกไฮด์ 6.25 N
- 5) สารละลายน้ำด้วยติกาเจือจาง
- 6) น้ำกลั่น

ภาพ 13 ภาชนะสำหรับใช้ในการกัดรอยแผ่นฟิล์ม CR-39

3.3.3 อุปกรณ์

- 1) อุปกรณ์สำหรับการเตรียมสารมาตรฐาน ประกอบด้วย
 - 1.1) นิ๊กเกอร์ขนาด 500 ml
 - 1.2) ภาชนะสำหรับใช้ในการกัดรอยแผ่นฟิล์ม CR-39

- 1.3) กรวยพลาสติก
 - 1.4) กระดอะซิติก
 - 1.5) ไซเดียมไอกโรคไซด์
 - 2) อุปกรณ์สำหรับเก็บตัวอย่าง ประกอบด้วย
 - 2.1) ถุงพลาสติกใสกันแก๊สทอรอน
 - 2.2) ตัวบัวดทอรอน
 - 2.3) พลาสติก CR-39
 - 2.4) เซ็อกขนาดเล็กสำหรับแขวนพลาสติก CR-39
 - 2.5) กระดาษกาลส่องหน้าสำหรับติดตัวบัวดทอรอนและตัวบัวดทอรอน
 - 3) อุปกรณ์สำหรับการกัดขยายรอยนิวเคลียร์ ประกอบด้วย
 - 3.1) ภาชนะสำหรับใช้ในการกัดรอยแผ่นฟิล์ม CR-39
 - 3.2) นาฬิกาจับเวลา
 - 4) อุปกรณ์สำหรับนับรอยรังสีและภาพที่เกิดขึ้นบนแผ่นพลาสติก CR-39
- ประกอบด้วย**
- 4.1) แผ่นสไลด์
 - 4.2) กล้องดูดหัวคน ยี่ห้อ OLYMPUS รุ่น BH2 กำลังขยาย 400 เท่า
 - 4.3) เครื่องนับແນບใช้มือกด

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งวิธีการดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

ส่วนที่ 1 การเก็บข้อมูลภาคสนาม ในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล

ส่วนที่ 2 การปรับเทียบแก๊สทอรอนในห้องปฏิบัติการ

ส่วนที่ 1 การเก็บข้อมูลภาคสนามในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล

ทำการตรวจวัดแก๊สทอรอนภายในอาคารบ้านเรือน ลักษณะของอาคารบ้านเรือนที่จะออกเก็บข้อมูลมีลักษณะต่าง ๆ กัน คือ

1. บ้านคอนกรีต
2. บ้านไม้
3. บ้านไม้และคอนกรีต

การตรวจวัดแก๊สทอรอนภายในบ้านเรือนประชาชน คือ

1. ให้ความรู้เกี่ยวกับแก๊สกัมมันตรังสีทอรอนแก่ประชาชน
2. สาธิตการประกอบชุดตรวจวัดให้ประชาชนดู พร้อมทั้งแนะนำเกี่ยวกับการนำชุดตรวจวัดไปติดตั้งที่บ้านเรือนของตนเอง
3. แจกจ่ายชุดตรวจวัดทอรอน

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์และศึกษาในห้องปฏิบัติการ

ขั้นตอนการปรับเทียบค่าความเข้มข้นทอรอนจากแหล่งกำเนิดทอรอน

1. แรมเบอร์ที่ใช้ในการทดลองทำจากอะคริลิก ขนาดกว้าง 66.7 cm x 66.7 cm x 41.7 cm ความจุภายใน 18,551.87 cm³ และภายในแรมเบอร์ติดตั้งพัดลมขนาดเล็กไว้ 2 ตัว อยู่ด้านตรงข้ามกัน

2. ติดตั้งอุปกรณ์ที่จะใช้ในการปรับเทียบภายในแรมเบอร์และติดตั้งแผ่นพลาสติก CR-39 ในแรมเบอร์ โดยติดด้านซ้ายหันสีด้าน ด้านบน และด้านล่าง จำนวนด้านละ 2 ชุด

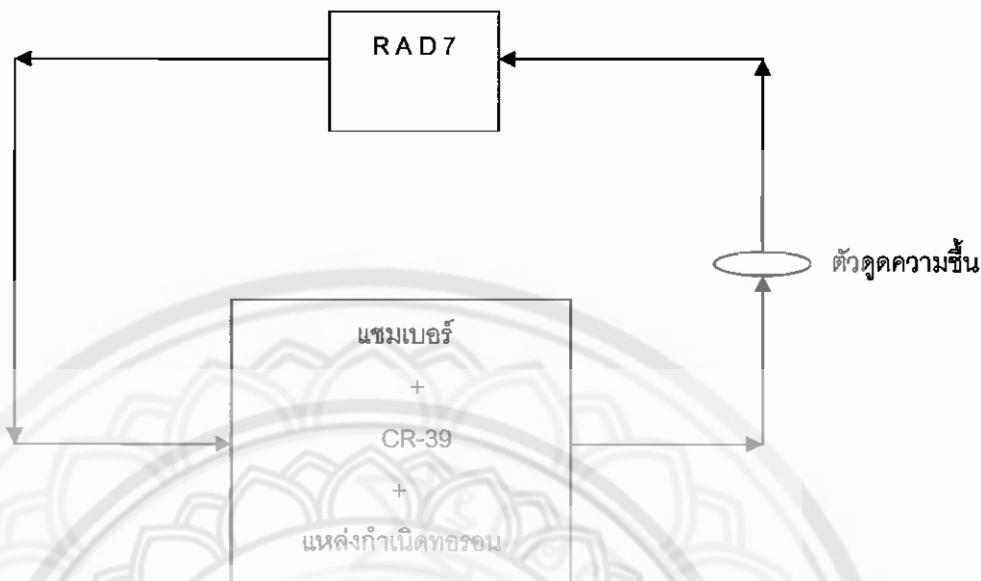
3. นำแหล่งกำเนิดแก๊สทอรอน (ในการทดลองนี้ใช้แหล่งกำเนิดทอรอนจากไส้ตะเกียงเจ้าพายุ) ใส่ในแรมเบอร์ เพื่อให้แก๊สทอรอนกระจายทั่วแรมเบอร์

4. เปิดพัดลมตัวเล็ก 2 ตัว ที่ติดตั้งไว้กับแรมเบอร์เพื่อให้แก๊สทอรอนกระจายทั่วแรมเบอร์

5. ต่อท่อสายยางออกจากแรมเบอร์เข้าสู่เครื่องวัดค่ามาตรฐานแก๊สทอรอน RAD7 และทำการต่อท่อสายยางจากตัวตรวจวัด (Detector) กลับเข้าสู่แรมเบอร์

6. เริ่มวัดค่าเบคกราด โดยจดบันทึกเวลาเริ่มต้นและเวลาสิ้นสุดและดูค่าความชื้นสัมพัทธิ์ให้มีค่าประมาณร้อยละ 10

7. ต่อท่อสายยางออกจากแรมเบอร์เข้าสู่ปั๊ม จากนั้นต่อท่อสายยางจากปั๊มเข้าสู่ต้นกำเนิดแก๊สทอรอนและต่อท่อสายยางจากต้นกำเนิดแก๊สทอรอนกลับสู่แรมเบอร์

ภาพ 14 แผนภาพการจัดความอุปกรณ์สำหรับวัดค่าແນຄງວາດ

8. เริ่มกำหนดเวลาที่ใช้ในการปล่อยตันกำเนิดแก๊สทอรอนเข้าสู่แฟ้มเบอร์เป็นจำนวน 3 ครั้ง ซึ่งแต่ละครั้งจะใช้จำนวนไส้ตะเกียง 10 ไส้ และกำหนดเวลาของ การปรับเทียบครั้งละ 74 h หรือสามวัน
9. หลังจากครบกำหนดเวลาของระดับความเข้มข้นแก๊สทอรอนในแต่ละครั้งแล้วจึงทำการถอดห่อสายยางที่ต่อเข้ากับตันกำเนิดแก๊สทอรอนออก และทำการปิดบีบ
10. นำแผ่นพลาสติก CR-39 ที่ผ่านการอบด้วยทอรอนแล้ว ไปทำการล้างกัดขยายรอยด้วยสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) ความเข้มข้น 6.25 N อุณหภูมิ 90°C เป็นเวลา 4 h
11. เมื่อครบกำหนดเวลาที่ใช้ในการล้างกัดขยายรอยแผ่นพลาสติก CR-39 จะถูกนำไปล้างด้วยสารละลายเพื่อชำระล้างสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ติดค้างบนผิวแผ่นพลาสติก CR-39 ออกให้เวลา 4 min
12. จากนั้นนำไปล้างด้วยสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ติดค้างบนผิวแผ่นพลาสติก CR-39 ที่ล้างด้วยสารละลายเพื่อชำระล้างสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ติดค้างบนผิวแผ่นพลาสติก CR-39 ออกให้เวลา 10 min เพื่อชำระล้างสารละลายที่ยังมีติดค้าง และนำมาตากทิ้งให้แห้งไว้ประมาณ 2 h
13. หลังจากแผ่นพลาสติก CR-39 แห้งสนิทแล้วจึงนำมานับจำนวนรอยด้วยกล้องจุลทรรศน์แสง OLYMPUS รุ่น BH2 กำลังขยาย 400 เท่า พื้นที่ 75 mm^2

14. นำจำนวนรอยที่นับได้บนแผ่นพลาสติก CR-39 กับระดับความเข้มข้นแก๊สทอรอนที่ใช้ในการขับแผ่นพลาสติก CR-39 เพื่อนำสมการแสดงความสัมพันธ์ที่ได้ไปใช้ในการปรับเทียบหาค่าระดับความเข้มข้นแก๊สทอรอนในธรรมชาติ เมื่อใช้การตรวจวัดด้วยแผ่นพลาสติก CR-39

3.5 การแพร์ซองแก๊สทอรอนภายใต้อุปกรณ์ปรับเทียบและอุปกรณ์ตรวจวัด

การวัดแก๊สทอรอนในอากาศ ในอุปกรณ์ตรวจวัดแก๊สทอรอนในบ้านเรือนซึ่งประกอบด้วยแผ่นพลาสติก CR-39 ติดอยู่ที่ฝ้าของตัวบ้านที่ปิดอยู่กับตัวตัวบ้าน แก๊สทอรอนสามารถแพร่เข้าสู่ภายในตัวบ้านแล้วทำให้เกิดรอยบนแผ่น CR-39 ได้ เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่ง แก๊สทอรอนภายใต้อุปกรณ์จะสามารถตรวจวัดแก๊สทอรอนที่มีสมบัติเหมือนกัน ทำให้ความเข้มข้นแก๊สทอรอนภายใต้อุปกรณ์ตรวจวัดพลาสติกมีค่าเท่ากัน

จำนวนรอยที่เกิดขึ้นจะมีทั้งรอยของ Rn-222 และ Rn-220 ในตู้ปรับเทียบแซมเบอร์ ทั้งที่วัดในบ้าน ที่อยู่อาศัยและในตู้ปรับเทียบแซมเบอร์ ดังนั้น การวัดในตู้ปรับเทียบเป็นการเลียนแบบสภาพของสิ่งแวดล้อมจริง

ภาพ 15 การวางได้ระเกียงเจ้าพายุบนถอดรองในแซมเบอร์

3.6 การกัดรอยรังสีแอลฟ่าที่เกิดขึ้นบนแผ่นพลาสติก CR-39

ขั้นตอนการกัดขยายรอยแ่นพลาสติก CR-39 มีดังนี้

เพื่อให้การนับรอยรังสีแอลฟ่าที่เกิดขึ้นบนแผ่นพลาสติก CR-39 ของสามารถตรวจและที่เป็นกุ่มตัวอย่างที่ได้จากการตรวจมีความถูกต้องแม่นยำมากที่สุดนั้น เงื่อนไขที่ใช้ในการกัดขยายรอยแต่ละครั้งจะต้องให้เหมือนกันตลอด [40]

เมื่อทิ้งแผ่นพลาสติก CR-39 รับอนุภาคแอลฟ่าครบ 74 h และ นำแผ่นพลาสติก CR-39 มา กัดผิวเพื่อขยายรอยให้มีขนาดใหญ่ขึ้นจนสามารถมองเห็นด้วยกล้องจุลทรรศน์แสง

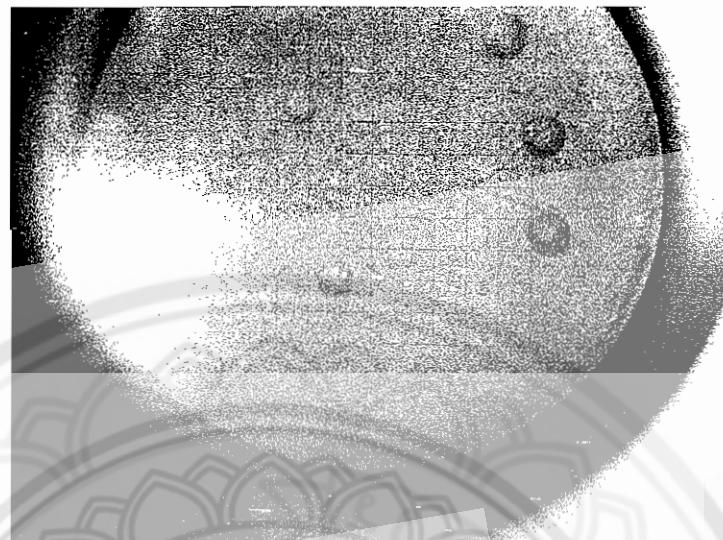
การกัดผิวเริ่มต้นจากการเตรียมสารละลายใช้ปรับสภาพโดยใช้กรดอะซิติกความเข้มข้น 6.25 N ปริมาณ 40 ml ละลายในน้ำกลั่น 160 ml จะได้กรดอะซิติก 40 g ต่อ 200 ml

ในการกัดรอยจะใช้สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (Sodium hydroxide, NaOH)

ความเข้มข้น 6.25 N ลงในถังกัดรอให้ได้อุณหภูมิ 90 °C นำพลาสติก CR-39 ลงแข็งสารละลายในถังกัด เป็นเวลา 4 h จากนั้นนำมารับสภาพโดยใช้สารละลายปรับสภาพที่เตรียมไว้ ใช้เวลาในการปรับสภาพ 4 min เมื่อปรับสภาพเสร็จแล้ว นำพลาสติก CR-39 มาแข็งในน้ำกลั่นเป็นเวลา 10 min หลังจากนั้นจึงนำพลาสติก CR-39 ออกผึ่งลมให้แห้งอย่างน้อย 2 h โดยไม่ต้องใช้ผ้าหรือกระดาษซับเช็ดถูให้แห้ง เพราะอาจทำให้เกิดรอยขีดข่วนบนแผ่นพลาสติก CR-39 ได้ เป็นการเสริมสิ้นขั้นตอนการกัดผิว หลังจากนั้นจึงนำพลาสติก CR-39 มาอ่านรอยเป็นขั้นตอนต่อไป

3.7 การส่องผิวเพื่อนับรอย

นำแผ่นพลาสติก CR-39 ที่กัดผิวแล้วมาส่องด้วยกล้องจุลทรรศน์เพื่อนับรอยที่เกิดขึ้น กล้องจุลทรรศน์ที่ใช้ในการวิเคราะห์นี้ห้อง OLYMPUS รุ่น BH2 กำลังขยาย 400 เท่า ใช้ไฟสว่างจากหลอดไฟ 220 V 25 W มีปุ่มหมุนปรับความเข้มแสงสว่างจากหลอดไฟมากน้อยตามต้องการ ใช้เลนส์ไอกลัสติก (Objective lens) ขนาด X 40 ที่เลนส์ไอกลัตตา (eyepiece lens) มีตารางแบ่งไว้เป็นช่อง ๆ รูปตารางมากถูกเพื่อความสะดวกในการนับรอย รอยที่เกิดขึ้นจากอนุภาคแอลฟานบนแผ่นพลาสติก CR-39 จะมีลักษณะเป็นรูปกรวย มีขอบดำเนื่องมาจากการกระเจิงของแสงที่ขอบหลุม การนับรอยจะนับเป็นจำนวนรอยต่อหน้ากล้องหรือจำนวนรอยต่อตารางสี่เหลี่ยมก็ได้ แต่ในที่นับเป็นจำนวนรอยต่อหน้ากล้อง ในการส่องเลื่อนกล้องกวดให้ทั่วบริเวณที่มีรอยนือยู่

ภาพ 16 รอยอนุภาคและฟางบานแผ่นพลาสติกถ่ายจากกล้องจุลทรรศน์

ภาพ 17 รอยอนุภาคและฟางบานแผ่นพลาสติกถ่ายจากกล้องจุลทรรศน์